Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

7 април 2022 година*

„Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Съюза — Погасяване на митническото задължение — Неправомерно въведени стоки на митническата територия на Съюза — Задържане и отнемане — Директива 2008/118/ЕО — Акцизи — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност — Данъчно събитие — Изискуемост“

По дело C-489/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Върховен административен съд на Литва) с акт от 30 септември 2020 г., постъпил в Съда на 2 октомври 2020 г., в рамките на производство по дело

UB

срещу

Kauno teritorinė muitinė

при участието на:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на първи състав, изпълняващ функцията на председател на втори състав, I. Ziemele, T. von Danwitz (докладчик), P. G. Xuereb и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за литовското правителство, от K. Dieninis и V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, в качеството на представители,

* Език на производството: литовски.

– за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от G. Albenzio, avvocato dello Stato,

– за Европейската комисия, от F. Clotuche-Duvieusart и J. Jokubauskaitė, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 октомври 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“), на член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12), както и на член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между UB, жалбоподател в главното производство, и Kauno teritorinė muitinė (Митническа служба Каунас, Литва) и Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos (Дирекция „Митници“ към Министерството на финансите, Литва) по повод на решение на посочената митническа служба за определяне на размера на акциза и на данъка върху добавената стойност (ДДС) в тежест на UB след неправомерното въвеждане на литовска територия на цигари с произход от Беларус.

Правна уредба

Правото на Съюза

Митническият кодекс на Съюза

3 Съгласно член 42, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза:

„Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи“.

4 Член 79 („Възникване на митническо задължение при неизпълнение“) от този кодекс гласи:

„1. „Митническо задължение при внос на стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, възниква при неизпълнение на […]:

а) едно от задълженията, установени в митническото законодателство във връзка с въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, тяхното отклоняване от митнически надзор или движението, усъвършенстването, складирането, временното складиране, временния внос или разпореждането с тези стоки на тази територия;

[…]“.

5 Член 124 („Погасяване“) от посочения кодекс предвижда:

„1. Без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или износ се погасява по някой от следните начини:

[…]

д) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са конфискувани или задържани и по същото време или впоследствие са отнети;

[…].

2. Независимо от това, в случаите, посочени в параграф 1, буква д), за целите на наказанията, приложими към митнически нарушения, митническото задължение не се счита за погасено, когато съгласно правото на държава членка се предвижда, че вносните или износните мита или съществуването на митническо задължение представляват основа за определяне на санкциите.

[…]“.

6 Съгласно член 286, параграф 1 от посочения кодекс той отменя Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс) (ОВ L 145, 2008 г., стр. 1), който от своя страна е отменил Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Регламент № 450/2008

7 Член 86 („Погасяване“) от Регламент № 450/2008 предвижда:

„1. Без да се засягат член 68 и действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, вносното или износно митническото задължение се погасява по някой от следните начини:

[…]

д) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са задържани и по същото време или впоследствие са отнети;

[…]“.

Регламент № 2913/92

8 Член 202 от Регламент № 2913/92 гласи:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

а) неправомерно въвеждане на митническата територия на [Европейската общност] на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове; или

б) неправомерно въвеждане на стоки от свободна зона или свободен склад в други части от митническата територия на Общността.

По смисъла на този член неправомерно въвеждане е всяко въвеждане при нарушаване на членове 38—41, както и на член 177, второ тире.

2. Митническото задължение възниква в момента на неправомерното въвеждане на стоките.

[…]“.

9 Член 233 („Погасяване на митническо задължение“) от този регламент предвижда:

„Без да се засягат действащите разпоредби за погасяването по давност на митническото задължение, както и за неплащането на размера на митническото задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение се погасява:

[…]

г) когато стоки, за които е възникнало митническо задължение съгласно член 202, са задържани при неправомерното им въвеждане и веднага или впоследствие са отнети в полза на държавата.

[…]“.

Директива 2008/118

10 Съгласно член 2, буква б) от Директива 2008/118:

„Акцизните стоки подлежат на облагане с акциз в момента на:

[…]

б) тяхното внасяне на територията на Общността“.

11 Член 7, параграфи 1 и 2 от тази директива предвижда:

„1. Задължението за акциз възниква от момента на освобождаването за потребление в съответната държава членка.

2. За целите на настоящата директива „освобождаване за потребление“ представлява всяко:

[…]

г) внасяне на акцизни стоки, включително нередовно внасяне, освен ако веднага след внасянето акцизните стоки не са поставени под режим отложено плащане на акциз“.

Директивата за ДДС

12 Член 2, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС гласи:

„Следните сделки подлежат на облагане с ДДС:

[…]

г) вносът на стоки“.

13 Съгласно член 70 от тази директива „[д]анъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат“.

14 Съгласно членове 71, параграф 1, втора алинея от посочената директива, „когато внесените стоки подлежат на облагане с мита, на земеделски налози или на такси, имащи равностоен ефект, установени по дадена обща политика, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми“.

Литовското право

15 Съгласно член 93 („Погасяване на данъчното задължение“), параграф 2, точка 3 от Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (Закон на Република Литва за данъчната администрация) от 13 април 2004 г. (Žin., 2004, № 63-2243) „всяко задължение във връзка с данъчното облагане, администрирано от митническите служби, се погасява и когато […] контрабандните стоки са задържани в момента на тяхното неправомерно въвеждане и са отнети в този или в по-късен момент“.

16 Тази разпоредба е отменена, считано от 1 януари 2017 г., и заменена със следните разпоредби:

– член 20, параграф 2 от Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Закон на Република Литва за акцизите) от 30 октомври 2001 г. (Žin., 2001, № 98-3482), в редакцията му съгласно Закон № XII 2696 от 3 ноември 2016 г. (TAR, 2016, № 2016-26860), който предвижда, че „задължението за плащане на акциз на митническите власти се погасява съответно в случаите, посочени в член 124, параграф 1, букви г)—ж) от Митническия кодекс на Съюза“,

– член 121, параграф 2 от Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Закон на Република Литва за данъка върху добавената стойност) от 5 март 2002 г. (Žin., 2002, № 35-1271), в редакцията му съгласно Закон № XII 2697 от 3 ноември 2016 г. (TAR, 2016, № 2016-26861), който предвижда, че „задължението за плащане пред митническите власти на ДДС при внос се погасява съответно в случаите, посочени в член 124, параграф 1, букви г)—ж) от Митническия кодекс на Съюза“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

17 UB, жалбоподателят в главното производство, като част от група със съучастници, организира незаконен внос (контрабанда) на литовска територия на акцизни стоки с произход от Беларус. На 22 септември 2016 г., на отдалечено място, 6000 пакета цигари (наричани по-нататък „разглежданите стоки“) са хвърлени през държавната граница и прибрани. В същия ден превозното средство, превозващо разглежданите стоки на територията на Литва, е спряно принудително от служители на граничната полиция, които задържат тези стоки.

18 С присъда от 23 януари 2017 г., постановена от Vilniaus apygardos teismas (Районен съд Вилнюс, Литва), UB е осъден за престъпление, като му е наложена глоба в размер на 16 947 EUR, решено е разглежданите стоки да бъдат конфискувани и на компетентните органи е разпоредено да ги унищожат.

19 Въз основа на тази присъда Митническа служба Каунас установява, че UB е отговорен (солидарно с други лица) за плащането на данъчно задължение в размер на 10 237 EUR за акциз и 2679 EUR за ДДС при внос, както и съответно на 1674 EUR и 438 EUR за лихви за забава. За сметка на това, що се отнася до митата, тази митническа служба не изчислява и не установява митническо задължение, тъй като приема, че митническото задължение е погасено в съответствие с член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза.

20 След като разглежда жалбата на UB, с решение от 9 май 2018 г. Дирекция „Митници“ към Министерството на финансите потвърждава решението на Митническа служба Каунас.

21 UB подава жалба пред Vilniaus apygardos administracinis teismas (Районен административен съд Вилнюс, Литва). UB изтъква по същество, че поради погасяването на митническото задължение на основанието, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, неговото задължение да плати акциз и ДДС при внос също трябва да се счита за погасено.

22 С решение от 30 октомври 2018 г. Vilniaus apygardos administracinis teismas (Районен административен съд Вилнюс) отхвърля жалбата като неоснователна. Този съд приема по-специално че Митническият кодекс на Съюза не урежда основанията за погасяване на задължението за плащане на акциз и/или ДДС при внос.

23 UB обжалва това решение пред Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Върховен административен съд на Литва) — запитващата юрисдикция.

24 Запитващата юрисдикция иска да се установи, от една страна, дали задържане и отнемане като разглежданите в главното производство представляват основание за погасяване на митническото задължение в съответствие с член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза. Тя отбелязва, че текстът на тази разпоредба се различава от този на член 233, първа алинея, буква г) от Регламент № 2913/92, който изрично предвижда, че задържането на контрабандните стоки трябва да се извърши „при неправомерното им въвеждане“, за да се счита, че митническото задължение е погасено. Затова според нея е възможно да се приеме, че съгласно Митническия кодекс на Съюза моментът, в който е извършено задържането, вече е ирелевантен и митническото задължение се погасява дори ако контрабандните стоки са задържани, след като вече са били въведени на митническата територия на Съюза, тоест извън зоната, в която се намира първото митническо бюро, разположено във вътрешността на тази територия.

25 От друга страна, запитващата юрисдикция иска да се установи какво е отражението на погасяването на митническото задължение върху задължението за плащане на акциз и ДДС при внос. В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че макар практиката на Съда, включително решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik (C-230/08, EU:C:2010:231), сякаш да предполага наличието на „успоредност“ между погасяването на митническото задължение, от една страна, и погасяването на други задължения като тези за заплащане на акциз и на ДДС при внос, от друга страна, нито Директива 2008/118, нито Директивата за ДДС съдържат разпоредби, предвиждащи погасяване на тези задължения в случай на неправомерно въвеждане, последвано от задържане и отнемане на стоките.

26 При тези обстоятелства Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Върховен административен съд на Литва) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли член 124, параграф 1, буква д) от [Митническия кодекс на Съюза] да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Съюза?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от [Директива 2008/118], както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от [Директивата за ДДС] да се тълкуват в смисъл, че задължението за заплащане на акциз и/или ДДС не се погасява, когато в случай като разглеждания контрабандни стоки са задържани и впоследствие отнети, след като са били неправомерно въведени (освободени за потребление) на митническата територия на Съюза, дори когато митническото задължение е било погасено на основанието, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от [Митническия кодекс на Съюза]?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

27 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато дадени стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени на митническата територия на Съюза.

28 Най-напред, важно е да се припомни, че за да се тълкува разпоредба от правото на Съюза, трябва да се вземе предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част, и по-специално генезисът на тази правна уредба (решение от 5 април 2022 г., Commissioner of An Garda Síochána, C-140/20, EU:C:2022:258, т. 32).

29 Що се отнася до текста на член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, тази разпоредба предвижда, че без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или износ се погасява по-специално когато контрабандни стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са конфискувани или задържани и по същото време или впоследствие са отнети.

30 Следователно текстът на тази разпоредба не посочва момента на задържане на стоките като условие за погасяването на митническото задължение.

31 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точки 30, 34 и 35 от заключението си, текстът на тази разпоредба, която заменя член 86, параграф 1, буква д) от Регламент № 450/2008, се различава от текста на член 233, първа алинея, буква г) от Регламент № 2913/92, в който изрично се споменава задържане „при неправомерното въвеждане“ на стоки на митническата територия на Съюза.

32 В рамките на режима по член 233, първа алинея, буква г) от Регламент № 2913/92, за да доведе до погасяване на митническото задължение, задържането на въведените на митническата територия на Общността стоки трябва да бъде извършено, преди те да преминат първото митническо бюро, разположено във вътрешността на тази територия (вж. в този смисъл решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, т. 50).

33 Когато приема член 86, параграф 1, буква д) от Регламент № 450/2008, а след това и член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, законодателят на Съюза решава вече да не обвързва погасяването на митническото задължение с условието задържането да е извършено едновременно с въвеждането на стоките на митническата територия на Съюза.

34 Следователно фактът, че задържането и последващото отнемане са извършени след неправомерното въвеждане на стоки на митническата територия на Съюза, е без значение за прилагането на член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, така че съответното митническо задължение следва да се счита за погасено и в този случай.

35 Това тълкуване на член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза е в съответствие с преследваните с този кодекс цели, включително по-специално установяването на уместно ниво на ефективни, възпиращи и пропорционални санкции в рамките на вътрешния пазар за целите на защитата на финансовите интереси на Съюза по смисъла на съображения 11 и 23 от посочения кодекс.

36 В това отношение следва да се уточни, че погасяването на митническото задължение по никакъв начин не е пречка за налагането на санкции, свързани с неспазването на митническото законодателство.

37 Всъщност съгласно член 42, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза всяка държава членка е длъжна да предвиди ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за неспазване на митническото законодателство, а съгласно член 124, параграф 2 от този кодекс за целите на наказанията, приложими към митнически нарушения, митническото задължение не се счита за погасено, когато съгласно правото на държава членка се предвижда, че вносните или износните мита или съществуването на митническо задължение представляват основа за определяне на санкциите.

38 Така погасяването на предвиденото в член 124, параграф 1, буква д) от посочения кодекс митническо задължение в случай на задържане и отнемане на стоки след неправомерното им въвеждане на митническата територия на Съюза не може да възпрепятства налагането на санкции, нито да накърни възпиращия ефект на последните.

39 Ето защо на първия въпрос следва да се отговори, че член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато дадени стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени на митническата територия на Съюза.

По втория въпрос

40 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118, както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че погасяването на митническото задължение на основанието, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, води до погасяване на задължението за заплащане съответно на акциз и на ДДС за неправомерно въведените на митническата територия на Съюза стоки.

41 Що се отнася до задължението за заплащане на акциз, следва да се припомни, че съгласно член 2, буква б) от Директива 2008/118 акцизните стоки подлежат на облагане с акциз в момента на въвеждането им на територията на Съюза. Съгласно член 7, параграф 1 от тази директива задължението за плащане на акциз възниква от момента на освобождаването за потребление и в държавата членка, в която се случва това. Член 7, параграф 2, буква г) от посочената директива предвижда, че понятието „освобождаване за потребление“ включва внасянето на акцизни стоки, включително нередовно внасяне, освен ако веднага след внасянето акцизните стоки не са поставени под режим отложено плащане на акциз.

42 Както отбелязва генералният адвокат в точка 42 от заключението си, Директива 2008/118 не съдържа разпоредба, предвиждаща погасяване на задължението за плащане на акциз при погасяване на митническото задължение за контрабандните стоки на основанието,

посочено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза. От това следва, че след като веднъж е станал изискуем, акцизът върху такива стоки продължава да се дължи.

43 Тази преценка се потвърждава от обстоятелството, че когато неправомерно внесените стоки са задържани и отнети от органите, след като са напуснали първото митническо бюро, разположено във вътрешността на територията на Съюза, следва да се приеме, че те са били внесени в Съюза, поради което по отношение на тях е настъпило данъчното събитие за облагане с акциз (вж. по аналогия решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, т. 74).

44 Освен това стоките, предмет на такъв неправомерен внос, се разглеждат като освободени за потребление, така че последващото им поставяне под режим на митническо складиране като следствие от задържането и отнемането им не поражда последици за изискуемостта на акциза (вж. по аналогия решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, т. 81).

45 В настоящия случай, при положение че разглежданите стоки са задържани и отнети, след като са били освободени за потребление по смисъла на член 7, параграф 2, буква г) от Директива 2008/118, то акцизът остава изискуем, като погасяването на съответното митническо задължение е без значение в това отношение.

46 Що се отнася до задължението за плащане на ДДС, следва да се посочи, че съгласно член 2, параграф 1, буква г) от Директивата за ДДС вносът на стоки подлежи на облагане с ДДС. Съгласно член 70 от тази директива данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат.

47 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика ДДС при внос и митата имат сходни основни характеристики, доколкото двете публични вземания възникват при внос на стоки в Съюза и последващо допускане на тези стоки в икономическо обращение в държавите членки. Тази успоредност се потвърждава от обстоятелството, че член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС позволява на държавите членки да обвържат данъчното събитие и изискуемостта на ДДС при внос с митническото събитие и изискуемостта на митата (решение от 3 март 2021 г., Hauptzollamt Münster (Място на възникване на ДДС), C-7/20, EU:C:2021:161, т. 29 и цитираната съдебна практика).

48 Така задължение за ДДС би могло да възникне наред с митническо задължение, ако от неправомерното поведение, във връзка с което е възникнало това митническо задължение, би могло да се предположи, че съответните стоки са включени в икономическия оборот на Съюза и е възможно същите да са станали обект на потребление, водещо до облагане с ДДС (решение от 3 март 2021 г., Hauptzollamt Münster (Място на възникване на ДДС), C-7/20, EU:C:2021:161, т. 30 и цитираната съдебна практика).

49 Директивата за ДДС не съдържа разпоредба, предвиждаща погасяване на задължението за плащане на данъка при погасяване на митническото задължение за контрабандните стоки на основанието, посочено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза. От това следва, че след като веднъж е станал изискуем, ДДС върху такива стоки продължава да се дължи.

50 Тази преценка се потвърждава от факта, че когато дадени стоки са задържани и отнети, след като са напуснали първото митническо бюро, разположено във вътрешността на територията на Съюза, данъчното събитие за облагане с ДДС вече е настъпило и поради това ДДС е станал изискуем (вж. по аналогия решение от 29 април 2010 г., Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, т. 94).

51 В настоящия случай, при положение че разглежданите стоки са задържани и отнети след вноса им по смисъла на член 70 от Директивата за ДДС, то ДДС остава изискуем, като погасяването на съответното митническо задължение е без значение в това отношение.

52 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118, както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че погасяването на митническото задължение на основанието, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Митническия кодекс на Съюза, не води до погасяване на задължението за заплащане съответно на акциз и на ДДС за неправомерно въведените на митническата територия на Съюза стоки.

По съдебните разноски

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Член 124, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че митническото задължение се погасява, когато дадени стоки са задържани и впоследствие отнети, след като вече са били неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз.**

2) **Член 2, буква б) и член 7, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО, както и член 2, параграф 1, буква г) и член 70 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че погасяването на митническото задължение на основанието, предвидено в член 124, параграф 1, буква д) от Регламент № 952/2013, не води до погасяване на задължението за заплащане съответно на акциз и на данък върху добавената стойност за стоките, неправомерно въведени на митническата територия на Европейския съюз.**

Подписи